

Det kan vi være i vores ægteskab, i vores familie, med vore venner og for vores næste. Det er vores personlige tjenestegerning som sande Jesu Kristi disciple.

»Og alle folkeslagene skal samles foran ham, og han skal skille dem, som en hyrde skiller fårene fra bukkene;

fårene skal han stille ved sin højre side og bukkene ved sin venstre.

Da skal kongen sige til dem ved sin højre side: Kom, I som er min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt.

For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig,

jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig.

Da skal de retfærdige sige: Herre, hvornår så vi dig sulten og gav dig noget at spise, eller tørstig og gav dig noget at drikke?

Hvornår så vi dig som en fremmed og tog imod dig eller så dig nøgen og gav dig tøj?

Hvornår så vi dig syg eller i fængsel og besøgte dig?

Og kongen vil svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig.²

Det er min bøn, at vi må gøre dette. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. L&P 18:10, 15; fremhævelse tilføjet.
2. Se Guide til Skrifterne, »Sjæl«, scriptures.lds.org/da.
3. Linda K. Burton, »Iagttag først og tjen så«, *Liahona*, nov. 2012, s. 78.
4. Luk 10:37.
5. Alexander B. Morrison, »Styrk Kristi flok«, *Stjernen*, juli 1992, s. 13.
6. L&P 1:23.
7. Matt 4:19.
8. Obad 1:21.
9. Matt 25:32-40.

Ældste Larry S. Kacher
De Halvfjerds

Tag ikke let på det, der er helligt

*[Undersøg] jeres valg ved at stille jer selv følgende spørgsmål:
»Er mine beslutninger solidt plantet i Jesu Kristi evangeliums fede muld?«*

Brødre og søstre, de beslutninger, vi træffer i dette liv, påvirker i høj grad kursen mod vores evige liv. Der er både synlige og usynlige kræfter, der påvirker vore valg. Det blev tydeligt for mig for omkring fem år siden på en måde, der nær kostede mig dyrt.

Vi rejste sammen med familie og venner i det sydlige Oman. Vi besluttede at slappe af på stranden ved kysten ved Det Indiske Ocean. Kort efter vores ankomst spurgte vores 16-årige datter Nellie, om hun måtte svømme ud til noget, som hun troede var en sandbanke. Idet jeg lagde mærke til det urolige hav, fortalte jeg hende, at jeg ville prøve først, da jeg regnede med, at der kunne være farlige strømme.

Efter jeg havde svømmet et lille stykke, råbte jeg til min hustru og spurgte, om jeg var tæt på sandbanken. Hendes svar var: »Du er kommet langt forbi den.« Uden jeg vidste det, var jeg blevet fanget i en strømhvirvel¹ og blev hurtigt trukket ud mod det åbne hav.

Jeg var ikke sikker på, hvad jeg skulle gøre. Det eneste, jeg kunne

komme i tanke om, var at vende om og svømme tilbage mod land. Det var det helt forkerte at gøre. Jeg følte mig hjælpeløs. Kræfter, der var udenfor min kontrol, trak mig længere ud på havet. Hvad, der gjorde sagen værre, var, at min hustru, der havde stølet på min beslutning, var fulgt efter mig.

Brødre og søstre, jeg troede, at der var stor sandsynlighed for, at jeg ikke ville overleve, og at jeg på grund af min beslutning også ville være skyld i min hustrus død. Efter store anstrengelser, og hvad jeg tror, der var guddommelig indgriben, rørte vore fødder på en eller anden måde sandbunden, og vi var i stand til at gå sikkert tilbage til vore venner og vores datter.

Der er mange strømme i dette jordiske liv – nogle er sikre og andre er ikke. Præsident Spencer W. Kimball belærte om, at der er mægtige kræfter i vores eget liv, der ligner de skjulte strømme i havet.² Disse kræfter er en realitet. Vi bør aldrig ignorere dem.

Lad mig fortælle jer om en anden strøm, en guddommelig strøm, som er blevet en stor velsignelse i mit liv. Jeg er omvendt til Kirken. Før min

omvendelse var mit mål i livet at stå på ski, så derfor flyttede jeg efter high school til Europa for at opfylde den drøm. Efter adskillige måneder med det, der syntes at være et ideelt liv, følte jeg, at jeg skulle rejse videre. På det tidspunkt forstod jeg ikke kilden til den følelse, men jeg valgte at følge den. Jeg endte i Provo i Utah sammen med nogle få gode venner, der ligesom mig var af forskellig tro.

Mens jeg var i Provo, mødte jeg folk, der levede et meget anderledes liv i forhold til mig. Jeg følte mig draget mod dem, selvom jeg ikke vidste hvorfor. I begyndelsen modstod jeg disse følelser, men jeg fandt snart en fred og en trøst, som jeg ikke havde kendt før. Jeg begyndte at favne en anden strøm – en, der førte mig til en forståelse af en kærlig himmelsk Fader og hans Søn Jesus Kristus.

Jeg blev døbt sammen med mine venner i 1972. Denne nye strøm, som jeg valgte at følge, Jesu Kristi evangelium, gav retning og mening i mit liv. Men, det var ikke uden udfordringer. Alt var nyt for mig. Til tider følte jeg mig fortabt og forvirret. Jeg stod overfor spørgsmål og udfordringer fra både venner og familie.

Jeg skulle træffe et valg. Nogle af deres spørgsmål skabte tvivl og usikkerhed. Det var et vigtigt valg. Hvor kunne jeg finde svar? Der var mange, der gerne ville overbevise mig om, at jeg var forkert på den – »strømhvirvler«, der var fast besluttet på at trække mig væk fra den fredelige strøm, der var blevet til en vidunderlig kilde til lykke. Jeg lærte meget tydeligt princippet om, at der er »en modsætning i alt« og vigtigheden af selv at handle og ikke overgive min handlefrihed til andre.³

Jeg spurgte mig selv: »Hvorfor vil jeg vende mig væk fra det, som har givet mig så stor trøst?« Som Herren mindede Oliver Cowdery om: »Gød jeg ikke fred

i dit sind angående sagen?⁴ Min oplevelse lignede den. Derfor vendte jeg mig med endnu større forpligtelse til en kærlig himmelsk Fader, til skrifterne og til betroede venner.

Der var dog stadig mange spørgsmål, som jeg ikke kunne besvare. Hvordan skulle jeg håndtere den usikkerhed, som de skabte? I stedet for at lade dem ødelægge den fred og lykke, der var kommet ind i mit liv, valgte jeg at lægge dem til side for en stund og stole på, at Herren i sin tid ville åbenbare alt. Jeg fandt trøst i hans udtalelse til profeten Joseph: »Se, I er små børn, og I kan ikke bære alt nu; I må vokse i nåde og i kundskab om sandheden.«⁵ Jeg prøvede ikke at fornægte det, som jeg vidste var sandt, ved at følge en ukendt og tvivlsom strøm – en potentiel »strømhvirvel«. Som præsident N. Eldon Tanner sagde, så lærte jeg, »hvor klogere og bedre det er for et menneske at tage imod evangeliets enkle sandheder ... og ved tro acceptere det, som de ... ikke kan forstå.«⁶

Betyder det, at der ikke er plads til ærlig forespørgsel? Spørg den unge dreng, der tyede til en hellig lund og ønskede at vide, hvilken af alle

kirkerne han skulle slutte sig til. Tag Lære og Pagter i jeres hånd og vid, at meget af det, der er blevet åbenbaret i den inspirerede optegnelse, er på grund af en ydmyg søgen efter sandhed. Som Joseph fandt ud af: »Hvis nogen af jer står tilbage i visdom, skal han bede om at få den af Gud, som giver alle rundhåndet ... og så vil han få den.«⁷ Ved at stille oprigtige spørgsmål og ved at søge guddommelige svar lærer vi »linje på linje og forskrift på forskrift«,⁸ når vi øger vores kundskab og visdom.

Spørgsmålet er ikke »er der plads til ærlig, oprigtig forespørgsel?«, men i stedet »hvor skal jeg vende mig hen for at finde sandheden, når der kommer spørgsmål?« »Vil jeg være klog nok til at holde fast på det, som jeg ved er sandt på trods af nogle få spørgsmål, jeg har?« Jeg vidner om, at der er en guddommelig kilde – en, der kender alt, enden fra begyndelsen. Alt er nærværende for ham.⁹ Skrifterne vidner om, at han ikke »vandrer ... på krogede stier ... ej heller afviger han fra det, som han har sagt.«¹⁰

På denne jordiske rejse må vi aldrig tro, at vore valg kun påvirker os. For

nylig fik jeg derhjemme besøg af en ung mand. Han havde en dejlig udstråling, men jeg fornemmede, at han ikke var fuldt ud aktiv i Kirken. Han fortalte mig, at han var opdraget i et hjem, der var centreret om Kirken, indtil hans far havde været hans mor utro, hvilket førte til, at de blev skilt og gjorde, at alle hans søskende satte spørgsmålstejn ved Kirken og faldt fra. Mit hjerte var tungt, da jeg talte med denne unge far, der nu påvirket af sin fars valg opdragede disse dyrebare ånder uden velsignelserne i Jesu Kristi evangelium.

En anden mand, jeg kendte, et engang trofast medlem af Kirken, havde spørgsmål vedrørende en bestemt lære. I stedet for at bede vor himmelske Fader om svar valgte han kun at stole på verdslige kilder for vejledning. Hans hjerte vendte sig i den forkerte retning, da han søgte det, der syntes at være anerkendelse fra mennesker. Hans stolthed blev måske tilfredsstillet, i det mindste verdsligt, men han blev afskåret fra himlens kræfter.¹¹ I stedet for at finde sandhed mistede han sit vidnesbyrd og bragte mange fra sin familie med sig.

Disse to mænd blev fanget i usynlige strømhvirvler og bragte mange med sig.

På den anden side så tænker jeg på LaRue og Louise Miller, min hustrus

forældre, der på trods af, at de aldrig har haft mange jordiske ejendele, valgte at undervise deres børn i det gengivne evangeliums rene lære og efterleve det hver eneste dag. Ved at gøre dette har de velsignet deres efterkommere med evangeliets frugter og håbet om evigt liv.

I deres hjem grundlagde de et mønster, hvor præstedømmet blev respekteret, hvor der var en overflod af kærlighed og harmoni, og hvor evangeliets principper ledte deres liv. Louise og LaRue viste side om side, hvad der menes med at leve et liv med Jesus Kristus som forbillede. Deres børn kunne klart se, hvilke af livets strømme der ville medføre fred og lykke. Og de valgte ud fra det. Som præsident Kimball sagde: »Hvis vi ... skaber en stærk, vedvarende strøm, der flyder mod vort mål, der er et retfærdigt liv, så kan vi og vore børn blive båret fremad trods vanskelighedernes skuffelser, fristelser [og] prøvelser.«¹²

Betyder vore valg noget? Påvirker de kun os? Har vi lagt vores kurs fast i det gengivne evangeliums evige strøm?

Fra tid til anden er der et scenarie, der nager mig. Hvad, hvis jeg den septemberdag, hvor jeg slappede af på stranden ved Det Indiske Ocean, havde sagt til min datter Nellie: »Ja, gør det bare. Svøm ud til sandbanken.« Eller hvis hun havde fulgt mit eksempel og

ikke havde været i stand til at svømme tilbage? Hvad hvis jeg skulle have levet mit liv med den viden, at mit eksempel havde resulteret i, at hun blev trukket med ud på havet af en strømhvirvel for aldrig at komme tilbage?

Er de strømme, som vi vælger at følge, vigtige? Betyder vores eksempel noget?

Vor himmelske Fader har velsignet os med Helligåndens guddommelige gave til at hjælpe os med vore valg. Han har lovet os inspiration og åbenbaring, når vi lever værdigt til at modtage det. Jeg opfordrer jer til at drage fordel af denne guddommelige gave og undersøge jeres valg ved at stille jer selv følgende spørgsmål: »Er mine beslutninger solidt plantet i Jesu Kristi evangeliums fede muld?« Jeg opfordrer jeg til at foretage de justeringer, som I har brug for, hvad enten det er store eller små, for at sikre jer og dem, I elsker, velsignelserne fra vor himmelske Faders plan.

Jeg vidner om, at Jesus Kristus er vor Frelser og Forløser. Jeg vidner om, at de pagter, vi indgår med ham, er ukrænkelige og hellige. Vi må aldrig tage let på det, der er helligt.¹³ Må vi altid forblive trofaste, det beder jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Strømhvirvel: »En hvirvel, der opstår, når strøm eller tidevand møder hinanden«, Dictionary.com.
2. Se Spencer W. Kimball, »Havets strømninger og familiens indflydelse«, *Den danske Stjerne*, juli 1975, s. 2-5, 20.
3. Se 2 Ne 2:11, 16.
4. L&P 6:23.
5. L&P 50:40.
6. N. Eldon Tanner, i Conference Report, okt. 1968, s. 49.
7. Jak 1:5.
8. L&P 98:12.
9. Se Moses 1:6.
10. L&P 3:2.
11. Se L&P 121:35-37.
12. Spencer W. Kimball, *Den danske Stjerne*, juli 1975, s. 3.
13. Se L&P 6:12.